

**Yttrande över departementspromemorian Lissabonfördraget del 1-2
(Ds 2007:48)****Förslag till beslut**

Miljöpartiet föreslår landstingsstyrelsen besluta

att som yttrande till Statsrådsberedningen överlämna följande skrivning

Lissabonfördraget betyder en omfattande förskjutning av makt från Sveriges riksdag till EU:s institutioner. EU blir en juridisk person som kan sluta suveräna avtal med annan stat vilket strider mot svensk grundlag.

Medlemsstaterna ska gradvis förbättra sin militära kapacitet i enlighet med en av artiklarna, vilket enligt vår uppfattning strider mot grundtanken om EU som ett fredsprojekt.

Beslutet innebär att makten inom ett 60-tal nya politikområden flyttas från medlemsstaterna till EU bl.a. polis, datorsäkerhet mm vilket riskerar att strida mot reglerna om personlig integritet i regeringsformen. EU kommer knappast att ha samma skyddsnivå på den individuella integriteten som regeringen hävdar att de värnar om.

Miljöfrågornas ställning stärks inte. Tyvärr kommer fortfarande inte miljö och klimatarbetet att prioriteras utan som hittills är det låg inflation och ekonomisk tillväxt som är bärande principer också i Lissabonfördraget. Fri rörlighet med ökade vägtransporter av varor och människor är inte heller hållbart och visar på skillnaden mellan det som sägs om klimatansvar och den praktiska politiken som bidrar till att öka utsläppen av klimatgaser.

Innehållet i Lissabonfördraget är nästan identiskt med det förslag som röstades ned av folken i Frankrike och Nederländerna. De största skillnaderna är att det inte kallas konstitution, att EU-flaggan inte nämns i texten, och att EU:s nya utrikesminister får den något mindre pampiga titeln Hög Representant för Utrikes och Säkerhetspolitik. Förändringarna är alltså marginella. Om man jämför förslagen paragraf för paragraf så är hela 96 %

2008-03-18

desamma. (Enligt den engelska tankesmedjan Open Europe) Fördraget innehåller fortfarande inget svenskt undantag från EMU.

Det blir regel att ministerrådets beslut sker med kvalificerad majoritet och inte enhällighet. Med det förlorade vetot kommer Sverige inte att kunna hävda sig i de beslutande församlingarna, särskilt som röststyrkan i ministerrådet minskar. Nya beräkningarna över platser i parlamentet och vad gäller kommissionärer kommer att ge de stora staterna ökat inflytande på bekostnad av de mindre bl.a. Sverige. Vi kommer t. ex. inte att alltid kunna ha en kommissionär.

Unionsrätten gäller framför nationell rätt, d.v.s. även över svensk rätt och grundlag. Riksdagens lagstiftande makt försvagas och reduceras i princip till ett regionparlament. EU formas som en federal statsbildning. Indirekt blir Sverige medlem i Nato genom att EU kommer att ha allianser och utöva ett direkt samarbete inom Natos ram. I och med ett sådant tätt allianssamarbete kommer Sverige de facto att bli en del av NATO:s kärnvapenstrategi. De nya försvarsuppgifterna inom EU kommer att kosta ännu mer.

Idag betalar Sverige ca 27 miljarder till EU och knappt hälften kommer tillbaka i form av jordbruksstöd (som vi egentligen inte vill ha), strukturfondsstöd som successivt minskar och andra mindre stödformer. Alla dessa former av stöd ökar på byråkratin såväl i Sverige som inom EU-administrationen.

Det enda folk som kommer att få ta ställning till frågan genom folkomröstning är irländarna. Det beror på att Irlands grundlag inte tillåter att man går med på så stora förändringar utan att fråga folket. Tyvärr verkar det som om Lissabonfördragets förespråkare, trots alla vackra ord om demokrati, har insett att de inte kan skapa sitt Europa om de frågar människor om de vill ha det. Olyckligtvis har dock inte denna insikt fått dem att ifrågasätta om de är på rätt spår. Istället väljer de att inte fråga.

Eftersom Lissabonfördragets, omfattande maktöverlåtelse, strider mot svensk grundlag måste svenska folket få rösta om fördraget, det är inte något som partierna i riksdagen kan besluta om.